

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.307 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MESSIAEN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
  - 1.1. Abdelkader HAKIMI, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 1 december 2002 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 juni 2005. Verzoeker werd gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 juli 2005.
  2. Op 13 juli 2007 werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 8 augustus 2007.
  3. Op 18 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 19 juni 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en in 1965 geboren te zijn in Oujda. U zou Marokko in 1985 hebben moeten ontvluchten nadat uw broer (A.) aan de Algerijnse grens werd tegengehouden met enkele tijdschriften van de "Mouvement de la Jeunesse Islamique Marocaine". De Marokkaanse autoriteiten zouden als gevolg hiervan zowel u, uw broer als andere leden van deze beweging er geheel ten onrechte van hebben beschuldigd wapens de grens over te smokkelen en een aanslag tegen het Marokkaanse koningshuis te hebben voorbereid. U zou op 1 augustus 1985 bij verstek ter dood zijn veroordeeld maar zou ondertussen reeds uw toevlucht hebben gezocht in ALGERIJE. U zou er geleefd hebben met een vals Marokkaans paspoort op naam van Ben Yahyah Abdelaziz en zou hier uw middelbaar onderwijs hebben afgemaakt. Uiteindelijk zou u Algerije hebben verlaten omdat uw broer (H. A.) en uw neef (H. B.) in Marokko werden gearresteerd en u bang werd. Beiden zouden ondertussen zijn vrijgekomen dankzij een gratiemaatregel van de Marokkaanse koning, respectievelijk in 1998 en 2004. In de periode 1987-1994 zou u in LIBIE hebben verbleven met de identiteit Abdelkader Yahya. U zou in Tripoli de licentie Arabische Talen hebben behaald in de faculteit Al Dawaa al Islamiya. U zou zich tevens hebben ingeschreven voor een masteropleiding maar na een half jaar zou u zijn vertrokken uit Libië wegens financiële problemen. In 1994 zou u naar de Marokkaanse ambassade in Tripoli zijn gegaan om er te informeren of u onder de gratieregeling viel. De ambassadeur zou u hebben aangeraden een brief te schrijven naar de Marokkaanse koning om de gratie af te smeken, hetgeen u zou geweigerd hebben. In 1994 zou u naar TURKIJE zijn verhuisd, waar u leefde met een vals Jordans paspoort op naam van Abou Chabab en waar u in Istanbul handel dreef in kleding. Eind 1995 zou u vervolgens naar BOSNIE zijn verhuisd, waar u verbleef in een stad aan de Servische grens. U zou naar Bosnië zijn vertrokken vanuit de overweging dat dit een nieuw land was en u er kans zou maken legale papieren te bemachtigen. Sinds uw vlucht uit Marokko zou u immers steeds zonder legale documenten hebben moeten leven. U zou in Bosnië effectief verblijfspapieren hebben verkregen. In het midden van 1996 zou u terug naar TURKIJE zijn gekeerd, waar u zich opnieuw als handelaar zou hebben gevestigd. In 1997 zou u met uw Bosnische documenten naar ITALIE zijn gereisd. Bij aankomst in Italië zou er in de auto waarin u en een andere Marokkaan reisde drugs en valse geldbiljetten zijn ontdekt. Uw medereiziger zou in de gevangenis zijn beland, uzelf zou nog een viertal maanden in Milaan hebben verbleven alvorens terug te keren naar TURKIJE. In de periode 1998-2000 zou u zich opnieuw in BOSNIE hebben gevestigd. U zou er de Bosnische nationaliteit hebben gekregen met een valse (Afrikaanse) naam: Sakho Enjay. In 2000 zou u een naamsverandering hebben doorgevoerd en sindsdien zou u er de naam Elikachrami Lesfarayiny dragen. U zou er hebben gewerkt voor de Saoedische organisatie Al Haye Al Ighatiye en zou er Arabische les hebben gegeven aan Bosniërs. Eind 2000 zou u gedurende veertig dagen de Haj naar SAOUDI ARABIE hebben gedaan. Hier zou u zijn benaderd door de Marokkaanse geheime dienst die wenste dat u voor hen zou komen werken, hetgeen u zou hebben geweigerd. Van begin 2001 tot eind 2001 zou u opnieuw in BOSNIE hebben gewoond. In deze periode zou u enkele artikels hebben geschreven over de toestand in Marokko en de situatie van islamitische gevangenen in Marokkaanse gevangenissen. Vervolgens zou u tot het begin van 2002 reizen hebben ondernomen naar ondermeer CYPRUS, BOTSWANA, SWAZILAND en BURKINA FASO teneinde er lederproducten te verhandelen. Vervolgens zou u zijn teruggekeerd naar BOSNIE. In 2002 zou u naar MALEISIE zijn gereisd in een poging om tot in Australië te geraken. U zou echter zijn aangehouden door de Maleisische autoriteiten en na een drietal maanden via Zwitserland zijn teruggestuurd naar BOSNIE. Eind 2002 zou u via de Griekse ambassade een Schengenvizum hebben ontvangen, waarmee u tot BELGIE zou zijn gereisd.

U verklaarde zich vluchteling op 27/06/2005. Ondertussen zat u echter al sinds maart 2004 in een Belgische cel. Op 16 februari 2006 werd u door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf wegens uw leidende rol in de terroristische organisatie "Groupe Islamique Combattant Marocain" (GICM) (copie van vonnis toegevoegd aan administratief dossier). Het Hof van Beroep te Brussel veroordeelde u in september 2006 wegens uw leidende rol in de terroristische organisatie GICM tot acht jaar gevangenisstraf (copie van arrest toegevoegd aan administratief dossier). De beschuldigingen die u in België ten laste worden gelegd zouden volgens uw verklaringen zijn gefabriceerd door de Marokkaanse geheime dienst en u stelt tevens dat het GICM nooit heeft bestaan. Bij terugkeer naar Marokko vreest u de uitvoering van het doodsvonnis van 1985, zoniet een lange gevangenisstraf tijdens dewelke u vreest mishandeld te worden.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u niet de status van vluchteling zoals bepaald in de Conventie van Genève noch de subsidiaire beschermingsstatus kunnen worden toegekend.

1. Insluiting:

Uw asielmotieven betreffen vooreerst uw vrees voor vervolging door de Marokkaanse autoriteiten als gevolg van uw ter dood veroordeling in 1985 door het Hof van Beroep te Casablanca wegens medeplichtigheid aan een misdrijf dat de interne veiligheid van de Marokkaanse staat schendt en tot doel heeft vernieling en een bloedbad aan te richten. Verder verklaart u bij terugkeer naar Marokko vervolging te vrezen omdat u in 2006 door het Belgische gerecht veroordeeld werd als leidend en actief lid van de terroristische organisatie GICM. Het onderzoek van uw asieldossier doet echter zeer ernstige twijfels rijzen aangaande de gegrondheid van uw asielmotieven.

In deze dient te worden gewezen op de vaststelling dat u reeds sinds 2002 in België verblijft maar dat u zich slechts vluchteling verklaarde in juni 2005, toen u al enige tijd in de gevangenis zat. Het feit dat u pas asiel aanvraagt na een dusdanig lange periode in België is niet overeenkomstig het gedrag dat kan verwacht worden van iemand die zichzelf oprecht beschouwt als een vluchteling zoals bepaald in de Conventie van Genève. Bovendien blijkt dat u sinds 1985 Marokko verlaten heeft en in verschillende derde landen heeft verbleven waaronder Italië in 1997. Toch oordeelde u het al die jaren niet aangewezen om een asielaanvraag in te dienen en verkoos u meermaals om onder valse identiteit verder te leven. Uw bijzonder reisparcours met twijfelachtige reismotieven doorheen vele landen doen bijkomend vragen rijzen. Tot slot dient te worden benadrukt dat u in september 2006 als leidend en actief lid van de terroristische organisatie GICM door het Hof van Beroep te Brussel werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar maar beweert u in het kader van uw asielaanvraag in augustus 2007 dat de tenlasteleggingen in België gefabriceerd werden door de Marokkaanse geheime dienst en stelt u ten onrechte dat het GICM nooit bestaan heeft. Dergelijke verklaringen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen en doen twijfels rijzen aangaande uw beweerde asielprofiel.

Toch kan rekening houdend met uw GICM-profiel en antecedenten een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie inzake subsidiaire bescherming in casu artikel 48/4, §2 a en/of b niet worden uitgesloten. In dit verband wordt verwezen naar het advies dat ik in mei 2007 op grond van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet heb verstrekt aan de Minister van Binnenlandse Zaken (advies toegevoegd aan het administratief dossier). Niettegenstaande dit risico dient in het kader van het

onderzoek van uw asioldossier te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgronden.

Verder dient te worden vastgesteld dat het niet uitgesloten is dat u een terechte vrees voor vervolging dient te koesteren ten aanzien van de Marokkaanse autoriteiten als gevolg van uw ter dood veroordeling in 1985 door het Hof van Beroep te Casablanca. Niettegenstaande het bestaan van deze mogelijks terechte vrees voor vervolging dient in het kader van het onderzoek van uw asioldossier te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 1, F van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgronden.

2. Uitsluiting:

In eerste instantie dient benadrukt dat u op 15 september 2006 door het Hof van Beroep te Brussel werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar omdat u als leidend lid heeft deelgenomen aan activiteiten van de terroristische groepering GICM. Voortgaande op dit arrest en het vaststaand feit dat u als leidend lid actief was voor een terroristische organisatie dient om volgende redenen de uitsluitingsclausule te worden toegepast.

Volgens artikel 1, paragraaf F, lid a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zijn de bepalingen van het verdrag niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals onder andere omschreven in artikel 7 van het Statuut inzake het Internationaal Strafhof. Dit artikel bepaalt dat onder misdaad tegen de menselijkheid een van de volgende handelingen verstaan wordt, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: "... (a) moord; (b) uitroeiing; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt." Voor de toepassing van dit artikel betekent "aanval gericht tegen een burgerbevolking" een wijze van optreden die met zich brengt het meermalen plegen van in het eerste lid bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een organisatie of Staat, dat het plegen van een dergelijke aanval tot doel heeft.

Uit het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 15 september 2006 blijkt dat u ontegensprekelijk moet beschouwd worden als een leidend figuur van de Belgische cel van GICM (zie arrest van het Hof van Beroep te Brussel toegevoegd aan het administratief dossier p.21-32 ; p.53-55 en p.63) . U heeft als leidend figuur deelgenomen aan een activiteit van een terroristische organisatie in casu GICM . Deze organisatie is een terroristische organisatie in de zin van artikel 139§1 van het Wetboek van Strafrecht (zie vermeld arrest p 22 – 24). Het Hof wijst hierbij op het ontstaan en de structuur van het GICM maar ook op de externe relaties met andere organisaties als Taliban en Al Qaeda. Ook wordt gewezen op de gewapende trainingen van GICM en opleidingskampen in Kabul en Kandahar. Bovendien handelt GICM op geconcentreerde wijze met oog op het plegen van terroristische daden als bedoeld in

artikel 137 van het Wetboek van Strafrecht. De coördinatiecommissie van de GICM in Marokko en de verschillende cellen in Europa hebben op geconcerteerde wijze gehandeld om terroristische misdrijven te plegen (oa. moorden en massieve vernietigingen) met de bedoeling op gewelddadige wijze de fundamentele politieke, economische en sociale structuren in Marokko te vernietigen en het kalifaat in te voeren en met de bedoeling een heilige oorlog te voeren en dit in samenwerking met andere islamistische groeperingen. De door deze terroristische groepering geplande misdrijven hadden tot doel ernstige schade aan te richten en buitenlandse staten te destabiliseren (zie vermeld arrest p.24).

Het Hof stelt verder dat u deelgenomen hebt aan activiteiten van GICM in de zin van artikel 140§1 van het Wetboek van Strafrecht. U hebt immers deelgenomen aan een activiteit van deze terroristische groep door het leveren van informatie of materiële middelen of door elke vorm van financiering van een activiteit van deze groep. U had hierbij kennis van het feit dat uw deelname bijdroeg aan het plegen van een misdrijf van een terroristische groep (zie vermeld arrest p 25). Met zekerheid blijkt dus dat u hebt deelgenomen aan een activiteit van GICM meer bepaald als lid van de Belgische cel van GICM die een logistieke cel was die onontbeerlijk was voor de goede organisatie van deze terroristische groep. U speelde bijgevolg op diverse manieren een ondersteunende en logistieke rol bij het begaan van terroristische daden. Uit het arrest blijkt verder dat u een leider was van GICM (zie vermeld arrest p 28) en dat u logistieke steun hebt verleend die onontbeerlijk was voor de goede werking van een groepering waarvan het doel onder andere was het voeren van gewelddadige acties tegen de goddelozen en hun geallieerden die buiten Marokko woonden en het gewapend bestrijden van de christelijke geallieerden van de internationale machten. (zie vermeld arrest p 54).

In verschillende persartikelen (persartikelen De Standaard toegevoegd aan het administratief dossier) wordt GICM duidelijk als een aan al-Qaeda gelieerde organisatie omschreven. GICM werd in de pers duidelijk in verband gebracht met de aanslagen in Madrid en Casablanca, met respectievelijk 191 en 45 doden.

Uit hogervermelde elementen blijkt dat uw organisatie een politiek en strategie van systematisch geweld voert en dienen de misdaden die in dit kader gepleegd werden wegens hun grote schaal en hun massale karakter gedefinieerd te worden als misdaden tegen de menselijkheid.

In deze dient te worden opgemerkt dat de uitsluitingsclausule niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven betreft maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art 25§3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een dergelijk misdrijf werd gepleegd –eventueel door iemand anders- en dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

Gezien uw GICM profiel en activisme moet worden vastgesteld dat u dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus wegens uw betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid, zoals bepaald in artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. Gezien de massale schaal van de vermelde aanvallen op de burgerbevolking door GICM dienen de daden waaraan u zich onrechtstreeks schuldig heeft gemaakt en die u heeft gefaciliteerd hoe dan ook beoordeeld te worden als ernstige misdrijven tegen de menselijkheid.

Evenzo is de uitsluitingsgrond zoals bepaald in artikel 1F (c) op u van toepassing aangezien u zich als leidend figuur van het GICM schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties. Overeenkomstig de resoluties 1373 en 1377 (beiden daterend uit 2001) moeten terroristische daden beschouwd worden als een bedreiging van de internationale vrede en veiligheid en aldus als strijdig met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Omwille van bovenvermelde opmerkingen dient te worden besloten dat u niet in aanmerking komt voor het statuut van Vluchteling zoals bepaald in de Conventie van Genève en u met toepassing van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet tevens dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit laatste artikel stipuleert immers dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven; b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties en c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Zoals boven gesteld zijn de punten a) en b) op u van toepassing. Gezien de ernst van de in de processtukken beschreven feiten dient tevens te worden gesteld dat ook punt c) op u van toepassing is.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: copie van het vonnis van het Hof van Beroep te Casablanca dat dateert van september 1985, een rapport van Amnesty International van 2004, een rapport van Human Rights Watch van oktober 2004, additionele conclusies van uw advocaat inzake de vraag tot uitlevering vanwege de Marokkaanse overheid, persartikels. Deze documenten vermogen niet hogervermelde appreciatie te wijzigen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/4, 55/2, 55/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), en de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, betwist verzoeker de argumenten aangevoerd door de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Hij meent dat hij wel degelijk aanspraak kan maken op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève. Minstens dient hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald bij artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, worden toegekend.
2. Verzoeker heeft bij aangetekend schrijven dd. 10 september 2008 een “memorie van wederantwoord” ingediend in antwoord op de verweernota en het Cedoca-document MOR 2008-06 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat geen andere middelen mogen

worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift werden uiteengezet. In afwijking van voornoemd artikel bepaalt artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet dat "de Raad met het oog op een goede rechtsbedeling, (kan) beslissen om elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting onder de cumulatieve voorwaarden dat: 1° deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier; 2° ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen; 3° de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen." Voor zover verzoeker in de memorie van wederantwoord aanvoert dat de lijsten van de terroristische groeperingen van een land naar een ander verschillend zijn en vaak in tempore gewijzigd zijn en verwerende partij naar lijsten verwijst waarvan ze het bewijs of de refertes niet voorlegt en aldus het beginsel van het recht van verdediging miskend werd, merkt de Raad op dat in het antwoorddocument van Cedoca verwezen wordt naar lijsten van terroristische groeperingen en organisaties met vermelding van de nodige referenties, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, en hij kennis heeft kunnen nemen van de informatie vermits deze werd toegevoegd bij de nota. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing in een administratieve procedure. Het is enkel vereist dat de kandidaat-vluchteling nuttig voor zijn belangen kan opkomen, wat in casu het geval is. Verzoekers opmerking wijzigt verder niets aan de vaststelling dat de strafrechter de "Groupe Islamique Combattant Marocain" kwalificeerde als een terroristische organisatie in de zin van artikel 139, §1 van het Strafwetboek (arrest p. 22), zoals verder wordt toegelicht. Uit de lezing van de "memorie van wederantwoord" blijkt verder dat verzoeker geen "nieuwe elementen en/of nieuwe bewijzen" aanbrengt doch, met uitzondering van de kritiek op de bij de nota gevoegde informatie, zijn middelen en zijn argumentatie uit het verzoekschrift tegen de bestreden beslissing herhaalt en aanvult.

3. Omtrent de aangevoerde schending van de algemene motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook de specifieke motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
4. Uit het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker op 2 september 1985 door het Hof van Beroep te Casablanca ter dood werd veroordeeld wegens medeplichtigheid aan een misdrijf dat de interne veiligheid van de Marokkaanse staat schendt en tot doel heeft vernieling en een bloedbad aan te richten. Verzoekers broer H.A en neef H.B. werden omwille van dezelfde feiten veroordeeld door het Hof van Casablanca en verkregen gratie van de Marokkaanse Koning respectievelijk in 1998 en 2004. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat de Marokkaanse overheid tot twee keer toe om de uitlevering van verzoeker heeft verzocht, enerzijds omwille van de feiten waarvoor hij werd veroordeeld in 1985 en anderzijds op basis van een internationaal arrestatiebevel 399C/2003 van 3 oktober 2003 voor samenwerking met een criminele beweging opgericht om terroristische aanslagen te plegen en fondsenwerking teneinde terroristische activiteiten te kunnen uitvoeren. Verder is het niet uitgesloten dat verzoeker ook om zijn veroordeling in België als leidend en actief lid van de terroristische organisatie GICM zou worden vervolgd of geviséerd door de Marokkaanse autoriteiten. De Raad stelt derhalve vast dat in hoofde van verzoeker

een gegronde vrees voor vervolging door de Marokkaanse autoriteiten kan worden aangenomen. Gelet echter op de gegevens en de feiten in het administratief dossier dient te worden nagegaan of verzoeker valt onder de toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, F van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

5. Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”*
6. Artikel 1, F van de Conventie van Genève luidt als volgt:
“De bepalingen van dit verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat:
  1. *hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;*
  2. *hij een ernstig niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;*
  3. *hij die zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.”*
7. Blijkens de bestreden beslissing is de Commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, F (1) en (3) van de Conventie van Genève van de vluchtelingenstatus dient te worden uitgesloten aangezien hij als leidend figuur van een terroristische organisatie, in casu de Belgische cel van de “Groupe Islamique Combattant Marocain” (GIMC), actief heeft deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals omschreven in artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het internationaal Strafhof en hij zich bovendien schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.
8. In het verzoekschrift betwist verzoeker dat hij aan een terroristische organisatie zou hebben deelgenomen en zich schuldig zou hebben gemaakt aan terroristische daden die kunnen beschouwd worden als strijdig met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties, zelfs al werd hij hiervoor door verschillende gerechtelijke instanties veroordeeld. Verder merkt verzoeker op dat hij zowel in Marokko als in België werd veroordeeld wegens deelname aan een terroristische organisatie, zonder dat uitgevoerde daden van terrorisme ten laste worden gelegd aan hem of aan de organisatie waarvan hij beschouwd wordt, quod non, deel te hebben uitgemaakt. Verzoeker meent dan ook dat zelfs indien er aanleiding toe zou bestaan om de gerechtelijke beslissingen terzake te volgen, quod non, er alle redenen zouden zijn om als bewezen te beschouwen dat hij deel uitmaakte van een organisatie met een terroristisch karakter, maar dat hij of die organisatie in geen geval terroristische daden zou gepleegd hebben. Tot slot betoogt verzoeker dat zelfs indien hij deel zou uitmaken van GICM, quod non, deze groepering niet als terroristische organisatie mag worden beschouwd vermits de GICM niet is opgenomen op de lijst van terroristische groepen opgemaakt door de Verenigde Staten en evenmin op de lijst opgemaakt door de Europese Unie, dat het toeschrijven van sommige ongelukkige gebeurtenissen aan de GICM niet voldoende kan zijn om het terroristische karakter van de organisatie te bewijzen en dat het feit dat de GICM in de pers in verband werd gebracht met de aanslagen in Madrid en Casablanca geenszins de waarheid van die beweringen bewijst.

De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen kritiek uit op het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 15 september 2006. De Raad wijst erop dat dit arrest bekleed is met gezag van gewijsde. Het gezag van gewijsde in strafzaken geldt voor datgene wat de strafrechter zeker en noodzakelijkerwijs heeft geoordeeld met betrekking tot het bestaan van de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten. De strafrechter achtte de feiten bewezen en kwalificeerde de GICM als een terroristische organisatie in de zin van artikel 139, §1 van het Strafwetboek (arrest p. 22), die op geconcerteerde wijze handelt met het oog op het plegen van terroristische daden zoals bedoeld in artikel 137 van het Strafwetboek. Het is hierbij irrelevant of de GICM al dan niet wordt vermeld op de lijst van terroristische groepen opgemaakt door de Verenigde Staten en door de Europese Unie, zoals verzoeker beweert. Overigens wijst de verwerende partij erop dat de lijsten die verzoeker indient van de terroristische organisaties achterhaald lijken en onvolledig zijn zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan de nota. Bovendien oordeelde het Hof van Beroep dat verzoeker heeft deelgenomen aan activiteiten van GICM in de zin van artikel 140, § 1 van het Strafwetboek en hij gedurende een bepaalde periode een leidend figuur was binnen de GICM in de zin van artikel 140, §2 van het Strafwetboek en hij logistieke steun heeft verleend die onontbeerlijk was voor de goede werking van een groepering waarvan het doel onder andere was het voeren van gewelddadige acties tegen de goddelozen en hun geallieerden die buiten Marokko woonden en het gewapend bestrijden van de christelijke geallieerden van de internationale machten (zie arrest p. 21-32; 53-55; en p. 63). Het gezag van gewijsde houdt in dat deze beslissing onbetwistbaar is geworden voor de partijen in het geding. Voor zover verzoekers kritiek betrekking heeft op het arrest van het Hof van Beroep van Brussel wordt deze niet in overweging genomen.

9. Verzoeker is van mening dat zelfs indien het bewezen wordt geacht dat hij aan een terroristische organisatie heeft deelgenomen, quod non, hem geen enkel feit dat als een misdrijf tegen de menselijkheid kan worden beschouwd ten laste kan worden gelegd, aangezien geen aanslag met bewijzen aan de terroristische organisatie in kwestie (de GICM) kan worden toegeschreven. Verzoeker vervolgt dat het feit dat sommige persartikels een deelname aan de aanslagen in Madrid en Casasblanca aan die organisatie toegeschreven hebben irrelevant is vermits er geen bewijs in verband met de daders hiervan werd geleverd.

Verzoeker gaat er aan voorbij dat hij door het Hof van Beroep van Brussel werd veroordeeld op 15 september 2006 tot een gevangenisstraf van 8 jaar omdat hij als leidend figuur heeft deelgenomen aan activiteiten van de terroristische groepering GICM. Artikel 7 van het Statuut van Rome omschrijft duidelijk wat onder misdaden tegen de menselijkheid dient te worden verstaan. Opdat er daadwerkelijk sprake kan zijn van misdaden tegen de menselijkheid moeten de handelingen opgesomd in het artikel in kwestie gepleegd worden als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking, waarbij onder "aanval gericht tegen een burgerbevolking" wordt verstaan: *"een wijze van optreden die met zich brengt het meermalen plegen van in het eerste lid bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een organisatie of Staat, dat het plegen van een dergelijke aanval tot doel heeft."* Zoals reeds wordt aangehaald in de bestreden beslissing wordt in het arrest van het Hof van Beroep te Brussel dd. 15 september 2006 uitdrukkelijk gesteld dat de coördinatiecommissie van de GICM in Marokko en de verschillende cellen in Europa op geconcerteerde wijze hebben gehandeld om terroristische misdrijven te plegen met de bedoeling op gewelddadige wijze de fundamentele politieke, economische en sociale structuren in Marokko te vernietigen en het kalifaat in te voeren en met de bedoeling een heilige oorlog te voeren en dit in samenwerking met andere islamitische groeperingen. Het

Hof wijst erop dat de door deze terroristische groepering geplande misdrijven tot doel hadden ernstige schade aan te richten en buitenlandse staten te destabiliseren (arrest p. 24). Dergelijk handelen kan derhalve worden gekwalificeerd als een misdrijf tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome.

Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p. 6). De Raad herhaalt dat uit hoger genoemd arrest van het Hof van Beroep van Brussel blijkt dat de Belgische cel van de GICM een logistieke cel was die onontbeerlijk was voor de goede organisatie van deze terroristische groep en dat verzoeker, als lid en zelfs leider van deze cel, op diverse manieren een ondersteunende en logistieke rol heeft gespeeld bij het begaan van terroristische daden en daarbij duidelijk kennis had van het feit dat zijn deelname bijdroeg aan het plegen van een misdrijf van een terroristische groep (arrest p. 25). Verzoeker kan zich dan ook niet onttrekken aan zijn individuele verantwoordelijkheid.

Gelet op de bevindingen van het Hof van Beroep te Brussel en mede gelet op het feit dat GICM in de pers duidelijk als een al-Qaeda gelieerde organisatie wordt omschreven, die in verband wordt gebracht met de aanslagen in Madrid en Casablanca, met respectievelijk 191 en 45 doden, kon de Commissaris-generaal op goede gronden oordelen dat GICM een politiek en strategie van systematisch geweld voert en de misdaden die in dit kader gepleegd werden wegens hun grote schaal en hun massale karakter gedefinieerd dienen te worden als misdaden tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof. Bovendien heeft verzoeker zich als leidend figuur van het GICM schuldig gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties. Zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing, moeten terroristische daden immers, overeenkomstig de resoluties 1373 en 1377, beschouwd worden als een bedreiging van de internationale vrede en veiligheid en aldus als strijdig met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

10. De Raad is van oordeel dat van artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. In acht genomen wat voorafgaat concludeert de Raad echter dat verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, F (1) en (3) van het Verdrag van Genève dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.
11. Inzake subsidiaire bescherming dient te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker, rekening houdend met zijn GICM-profiel en zijn ter dood veroordeling door het Hof van Beroep te Casablanca op 2 september 1985, een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en/of b) kan worden aangenomen. Niettegenstaande dit risico dient evenwel te worden nagegaan of verzoeker niet valt onder de in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgronden.
12. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven; b)*

